

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@hotmail.com>
Date: Thursday, March 5, 2026, 9:06 PM
To: "postbus@tweedekamer.nl" <postbus@tweedekamer.nl>
"postbus@minbzk.nl" <postbus@minbzk.nl>
"postbus@minszw.nl" <postbus@minszw.nl>
"postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
"info@nationalombudsman.nl" <info@nationalombudsman.nl>
Subject: Zorgen van een 25-jarige over wonen, werken en rondkomen in Nederland

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e <5.1.2.e@hotmail.com>. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Aan de Nederlandse overheid,

Mijn naam is 5.1.2.e Ik ben 25 jaar oud en behoor tot de generatie die nu probeert een stabiel leven op te bouwen in Nederland. Ik schrijf deze brief omdat ik mij steeds vaker afvraag: hoe is het mogelijk dat werken, sparen en een toekomst opbouwen zo moeilijk is geworden?

Ik werk, betaal mijn belastingen en probeer mijn verantwoordelijkheden te nemen. Toch voelt het steeds vaker alsof werken nauwelijks loont. Ik betaal gemeentelijke belastingen, huur die steeds hoger wordt en moest onlangs zelfs belasting terugbetalen omdat ik volgens de regels "te veel" had verdiend. Tegelijkertijd blijft mijn inkomen vrijwel hetzelfde terwijl mijn kosten blijven stijgen.

Het voelt alsof je vooruit probeert te komen, maar telkens weer een stap terug wordt gezet.

Veel mensen van mijn leeftijd kunnen niet eens een woning krijgen. Wanneer je reageert op een huurwoning sta je soms op plek 1000 of hoger. Hoe kan iemand ooit een toekomst opbouwen als zelfs een eenvoudige woning onbereikbaar lijkt?

Zelf heb ik een klein appartement, maar ook dat wordt steeds duurder. Aan het einde van de maand blijft er nauwelijks iets over. Sparen lukt bijna niet. Een sportvereniging of andere activiteiten zijn vaak simpelweg te duur geworden.

En dat terwijl ik werk.

Dat is misschien wel het moeilijkste om te begrijpen. Want als werken niet meer betekent dat je een stabiel leven kunt opbouwen, wat betekent het dan nog?

Steeds vaker hoor ik hetzelfde verhaal om mij heen. Jongeren die bij hun ouders moeten blijven wonen. Gezinnen die nauwelijks rondkomen. Mensen die twee banen hebben en alsnog moeite hebben om hun rekeningen te betalen.

Waarom voelt het alsof de financiële druk steeds groter wordt voor gewone werkende Nederlanders?

Waarom wordt wonen steeds onbereikbaar?

Waarom lijkt sparen bijna onmogelijk?

Waarom voelt vrije tijd niet meer vrij als je constant moet nadenken over geld?

Ik schrijf deze brief niet uit boosheid, maar uit oprechte zorg en verdriet. Want Nederland is een prachtig land, maar voor veel mensen voelt het alsof het steeds moeilijker wordt om hier een normaal leven op te bouwen.

Mijn vraag aan u is simpel: kijkt u nog naar de werkelijkheid van de mensen die elke dag werken en proberen vooruit te komen?

Want voor veel van ons voelt het alsof het systeem steeds zwaarder wordt, terwijl onze mogelijkheden steeds kleiner worden.

Ik hoop dat deze brief niet alleen gelezen wordt, maar ook echt gehoord.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e